

A Villa d'Este-ben

A dombokon tündéri kert terül,
Szőlő keríti körül a falát,
Mosolygó, édes szőlő a messziről
Roma ragyog a ködön át.
A mélybe lenn, hová a nap nem ér,
Az árnyak mélyben nincs egy néma zűg;
Ez az patak, gyöngyöző és fehér
A grottákban harsogva zűg.
Egy fűs hullatja ágát esedékesen,
Féltékeny szőcskéje már fűdöntösi;
Egy fordult fűs a tó tükörbe lenn,
Mely csiszolt laplászuli!
A szőlő a reggeli ködök
És mint kiserkent vér a fű között,
Piros virág néz esedve rám.
Mondják Priapos él itt hallgatag
S éljente minden titkokat kitud,
De kövédermed ismét, ha a nap
Levéllepedőn hozzá lefut.
Mert nincs enyészhet, nem véss semmi el
A nap alatt---ó rá is illik ez,
Ki sírba szállt a feltámadott, mivel
A halál sem tüköletes.
Isten volt és most itt él, mint szobor,
Másoknak élet, magának halál:
Végtelen vízen tűnő habfodor,
Amelyben minden megfordítva áll.
In fenn élők a kert magas falán,
Szőlőt eszem--boldog, vásott gyerekek--
S csak azt kérdezem: álmodtam talán...?
Mikor innen tovább megyek.

Most szállni fel a
szőlő szőlő szőlő

Most már olyan mindig, ahánny jön.
Könnycsepe sem ejtel és zorvát se mondol
Tizen véletlen nap melórádál
Kicsi, fehér, meglipett, bolondos...!

Olyan nagy bánna volt az élet és
Mégis olyan kicsi mind az mese
Négy szivem nem hella a mese már
S az élet édes kánya, kánya --

A nagy fekete gondolatok a lész
Pihenés most az édes millibariál
Süveg csung felém a sötétű mosoly,
Ment emlékekre rónál a memóri ugar.

Kiállítások

Kedves Gábor! A szűri a "Jorke villa"
C. művet fogadta el.
Szentendre 1958 aug. 17
Sivigó Istvánval
Csisz Béla

VÁCI ÉS VÁC KÖRNYÉKI
KÉPZŐMŰVÉSZEK

1961.v.

AZ
ÉSZAK-PEST MEGYEI
KÉPZŐMŰVÉSZEK
V. KIÁLLITÁSA

III. PEST MEGYEI
ÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

II. PESTMEGYEI
KÉPZŐMŰVÉSZETI
KIÁLLÍTÁS

A PEST MEGYEI TANÁCSI MŰVELŐDÉSI IRODA
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK ÉS IPARTYÚVÉSZEK SZÖVETSEGE
PEST MEGYEI COOPERATIA KIÁLLITÁSA

FERENCZY KÁROLY MÚZEUM
SZENTENDRE
1957. november 7. - december 1.

1958. OKTÓBER 23. - NOVEMBER 8-IG
VÁCOT
A VÁC BOTTYÁN MÚZEUMBAN